

Jakub mal pravdu: nevyzerali ako iné mačatá, ktoré doteraz videla. Lily si vždy myslela, že mačiatka sú plné energie, váľajú sa po sebe a hrajú sa so všetkým, čo zbadajú. Tieto tri sa však skoro nehýbali. Nečudo, že ich mamička nazvala v telefóne chúďatkami!

V tej chvíli otvorilo čierne mača papuľku a slabučko zamňaukalo. Lily poskočilo srdce.

„Asi je zasa niekto hladný,“ povedala mamička. „Musíme ho nakrmiť.“

„Môžem ti pomôcť?“ ponúkla sa Lily.

„Iste,“ odvetila pani Hartová. „Keď tu nie je ich mamička, musíme ich nakrmiť špeciálnym mliekom pre mačiatka. Priniesla som si ho z práce.“

„Čo sa stalo s ich mamičkou?“ chcela vedieť Lily, kým sledovala svoju mamičku, ako otvára viečko veľkej plechovky plnej bieleho prášku. „Je ešte v útulku?“

Mamička zavrtila hlavou. „Bohužiaľ, nevieme, kde je,“ odpovedala, nasypala do pohára za lyžičku prášku a odmerala z varnej kanvice teplú vodu. „Vieme len, že mačiatka niekto našiel pri plote záhrady v susednej dedine – boli premočené a triasli sa od zimy. Ich mamičku nikde nevideli.“

„Chudáčikovia,“ povedala Lily smutne. Srdce sa jej zovrelo od ľúlosti, keď si predstavila, ako tam ležia mokré a prechladnuté, a ich mamička sa o ne nemôže postarať.